

இலங்கையின் வன்னிப் பிரதேச விவசாய அபிவிருத்தி

இரா. விசநதிரன்

இலங்கையின் வன்னிப் பிரதேசம் 1924 சதுரகைல் பரப்புடையது. பாழ்ப்பாணக் குடாநாடும் திவுகளுக்கும் தனித்த வடமாகாணப் பகுதியே வன்னிப் பிரதேசமென வழங்கப்படும். இதற்குத் தெற்கேயும் தெற்கேயும் உள்ள சில பகுதிகள் வன்னிப் பிரதேசத்தினால் அடங்குவனவேளைக் கொள்ளப்படுகின்றபோதிலும் இவ்வாய்வு மேற்படி பிரதேசத்தையே வன்னிப் பிரதேசமெனக் கொள்கின்றது. இது இலங்கையின் மொத்த நிலப் பரப்பில் 11 சதவீதத்தையும், வடமாகாணத்தின் மொத்த நிலப்பரப்பில் 87.5 சதவீதத்தையும் கொண்டுள்ளது. மன்னார் மாவட்டம், முகலித்தீவு மாவட்டம், வவுனியா மாவட்டம், பாழ்ப்பாணமாவட்டத்தில் வன்னிப் பகுதி (மினிதொர்சி மாவட்டம்) என்பன இதனால் அடங்கும். இவை நிர்வாகத்திற்காகப் பதினான்கு உதவி அரசாங்ககமிட்டி பிரிவுகளைப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை மன்னாரும் நான்கும், முகலித்தீவில் நான்கும், வவுனியாவில் நான்கும், பாழ்ப்பாணமாவட்ட வன்னிப்பகுதியில் இரண்டு மாக அமைந்துள்ளன.

வன்னிப் பிரதேச விவசாய அபிவிருத்தி ஏனவேஉள்ள விவசாய நிலங்களில் உற்பத்தித்திறனை அதிகரிப்பதன்மூலமும் புதிய நிலங்களின் விவசாயச் செலவைக்குப்படுத்தி விளைபரப்பின் அதிகரிப்பதன் மூலமும் பெறப்படலாம். இவற்றிற்கான வாய்ப்புகள் இங்கு நிறைய உள்ளன. எனினும் பிரதேசத்தின் பெளதிகச் சூழல், பண்பாட்டுச் சூழல் என்பன இந்நடவடிக்கைகளுக்குப் பங்கியலு தடைகளையும் சுட்டுப்பாடுகளையும் விளைவிக்கக்கூடியவகை அமைந்துள்ளன.

நீர்வளம்:

இப்பிரதேசத்தின் பெளதிகத் தடைகளில் முகலியமானது விவசாயச் செலவைக்குப் போதியஅளவு நீர்வளம் இன்மையாகும். இங்கு விவசாயச் செலவைக்கு வருடம் முழுவதும் நீர் பெற முடியாத நிலை உள்ளது. வருடத்தில் அக்டோபர்முதல் சனவரியளையிலான நான்கு மாதங்களிலே இப்பிரதேசம் மழையைப் பெறுகின்றது. வடகீழ் மொன்றூறுதாம், சூறாவளி இலங்கைகளினாலும் கிடைக்கப்பெறும் இம்மழை மொத்த வருட மழைநீர்ச்சிக் 85 சதவீதமாகும். தாக்குமாதம் பெறப்படும் இம்மழைநீரைத் தேக்கியவந்தே வருடத்தின் ஏராள மாதங்களினும் விவசாயச் செலவை மேற்கொள்ளப்படவேண்டும். இதற்காகக் குளங்களில் நீரைத் தேக்கிவைக்கும்முறை வரலாற்றுக்காலம்முதல் இன்றுவரை இப்பகுதிகளில் நிலவிவருகின்றது. இதனுக்குதான் வன்னிப் பிரதேசக் குடிசிறப்புகளிற் பெறும்பாசனாவை குளங்களிலாண்டியே காணப்படுகின்றன. பொதுவாக இப்பிரதேசத்தின் காவியாக தெற்கேய்க்க பாசனத்துடன் மழையை நம்பியதாகவும், சிறியபாகச் செலவை முற்றாகப் பாசனத்தை நம்பியதாகவும் உள்ளது. மொன்றூன், சூறாவளி மழைகளும் உரிய போக

காவத்தில் விடைக்குவென்பதில் நம்பிக்கையின்மையே பெரிதும் திணைபெற்றது. சில காவல்களில் மூன்றாம், இன்றும் சில காவல்களில் பின்னரும் இவை விடைப்படுவன. இதனால் இங்கு விவசாயச்செய்கை திச்சலமற்ற தன்மை கொண்டதாக அமைந்தது. நீர்ப்பாசன வசதிகளை அதிகரிப்பதன் மூலமே விவசாயத் தொழிலிலுள்ள திச்சலமற்ற தன்மையைப் பெற வளவுக்கு நீக்கலாடியும்.

இப்பகுதி எங்கும் நீர் பற்றாக்குறை காலப்போகத்தின்போது ஓரளவும், நெடுப்போகத்தின்போது பெரும்ளவும் திணைபெற்றது. அத்துடன் மேட்டு நிலச் செய்கைக்கு நீர் பெறுவது பிரச்சினை திறந்ததாகவுள்ளது. வரட்சி நீடிக்கும் காலங்களிலே சில பகுதிகளில் குடிநீர்த் தட்டும்பாரும் தோன்றி யின்றது. வன்னிய பிரதேசங்களில் நெடுப்போகச்செய்கை மூன்றாவது மேற் கொள்ளப்படுவதில்லை, காலப்போகச் செய்கையின் பின்னர் குளத்தின் திறந்திருக்கும் தீரின் அளவுக்கு ஏற்பச் நெடுப்போகச் செய்கைக்கான பரப் பளவு தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. எனவே விவசாய திணைமை நீர்த்தட்டுப் பாட்டினும் மூன்றாவது பயன்படுத்தப்படுவதில்லை.

நெடுப்போகத்திற்கு நீர் பற்றாக்குறை ஏற்படுவதற்குக் குளங்களின் கொள் ளளவு போதாதுள்ளமைவும் காலப்போகத்தின்போது விவசாயிகளால் நீர் விரவமாகப்படுவதும் முக்கிய காரணிகளாகும். பாசனவசதி வழங்கப் படும் வன்னிய பகுதிகளில் விவசாயிகளைக்கூட்டி விதைப்புதான், அறுவடை தான் என்பது தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குளத்துநீர் திறந்துவிடப்படுதல் வழக்க மாகும், இதனால் பயர் அடைமையப்படுத்திச் செல் முந்தியும், இன்றும் சிலர் மித்தியும் விதைப்பதில் மேற்கொள்வதால் நிறத்துவிடப்படும் நீர் விரவமாகப்படுகின்றது. மேலும் சில விவசாயிகள் தேவைக்கு மித்திய அளவு நீரைப் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

வன்னிய பிரதேச விவசாய அபிவிருத்திக்குரிய முக்கிய தடைபாடு விளக்கும் போடுவ திச்சலமின்மையை நீக்குவதற்கு, நீர்ப்பாசனக் குளங் களின் கொள்ளளவைக் கூட்டுவதற்கு முயற்சி எடுத்ததன்மேன்றும், மேலும் வன்னிய பிரதேசத்திலுள்ள ஆற்றுமேலநிலங்களப்பற்றிய பூரண ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு புதிய பண குளங்கள் அமைக்கப்படுதல்மேன்றும், குளத்துநீரை விண்விரவமாக்காது சிக்கனமாகப் பயன்படுத்துவதற்கும் வழிவகைகள் காணப்படுதல் மேன்றும், பரிசீலனின் பகுதிய்களுக்குத் தேவையானதும் பரிசீலனைகளுக்குத் தேவையானதுமான தீரின் அளவு பற்றிய விவசாய அறிவை விவசாயிகளுக்குப் புடட்டுதல் சிக்கனப் பயன் பாட்டிற்கு வழிகாட்டுமேனவாம்.

குடித்தொகை அம்சங்களும் தொழில் வறுமும்:

வன்னிய பிரதேசத்தில் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காவத்தினருத்தே குடிநீருட்புகள் ஏற்பட்டு வந்துள்ளன. இங்கு தார்த்ததீர்த்தியில் காணப் படும் குளங்கள்பலவும் இண்டாத்தர வளர்ச்சிபெற்ற காட்டுப்பகுதிகளும் மூன்றாம் குடிநீருட்புகள் ஆங்கள்க்கே அமைத்திருந்து பின்னர் கைவிடப்பட் டமைமைக் காட்டுவனவாக உள்ள.

வள்ளிய பிரதேசம் இலங்கையின் மொத்த நிலப்பரப்பில் 11.7 சதவீதமாக இருந்தபோதிலும் நாட்டின் மொத்தக் குடித்தொகையில் 1.8 சதவீதத்தையே அடக்கியுள்ளது. வடமாகாணத்தில் மொத்த நிலப்பரப்பில் வள்ளி 87.3 சதவீதத்தைக் கொண்டிருக்கும் அதன் மொத்தக் குடித்தொகையில் 16 சதவீதத்தினரே இங்கு காணப்படுகின்றனர். குடிவடர்ந்தி சதுரமீட்டருக்கு 77 பேராகவுள்ளது. வாழ்ப்பாணக் குடாதாட்டில் சதுரமீட்டருக்கு 1513 பேர் காணப்படுகின்றனர். வாழ்ப்பாணக் குடாதாட்டுப்பகுதி போன்ற குடிச்செழிவு மிக்க பகுதிகளிலிருந்து இப்பகுதிக்கு குடித்தொகையை தகர்த்துவதற்கான வாய்ப்புகள் உள், வள்ளிய பிரதேசக் குடிவேற்றத் திட்டங்களில் 70 சதவீதத்தினர் வாழ்ப்பாணக் குடாதாட்டுப் பகுதிகளிலிருந்து குடிபெயர்த்துவந்து இங்கு வாழிபுடன் வாழ்வதைக் காணக்கூடியவர்களாகவுள்ளது. வாழ்ப்பாணக் குடாதாட்டில் மிகையான குடித்தொகைதான் தேவநிலிப்பட்டது. அங்குக்கு மிகுதியான தரைக்கீழ் தீர்ப்பாணங்களாக உயர்நீர்ப்பகுதிகள் அதிகரித்துவருகின்றன. பவிரணிய பரப்புகள் பெருமளவுக்குக் குடியிருப்பு நிலங்களாக மாற்றப்பட்டிருவருமின்றன. காண்களின் விளைவு பெருமளவு அதிகரித்துக் காணப்படுகின்றன. எனவே இப்பகுதிகளிலிருந்து மக்களை வள்ளிய பிரதேசத்திற்குக் குடிதகர்த்தும் நடவடிக்கைகள் வேண்டாக மேற்கொள்ளப்படவேண்டும். மொளுனாதாச, சளுக, அரணியம் ரீதியில் இவை பெரும் பணனிக்கத்தக்கவை. இப்பிரதேசத்தில் வள்ளியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டோர் அண்ணாதோர் என்ற பிரதேச வேறுபாடு அரணியவாசிகளாகக் காணப்படுகின்றன. இவர்கள் குடிதகர்ப்பும் பாடுக்கும். இம்மணப்பாற்றும் வளர்ச்சியைத் தடுத்தும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுதல்வேண்டும்.

வள்ளிக் குடித்தொகையில் 53 சதவீதத்தினர் ரொமமக்களாவர். குடித்தொகையில் ஆண்கள் அதிகமாக உள்ளனர். 100 பெண்களுக்கு 122 ஆண்கள் என்ற விகிதத்தில் பாலினிதராதாரம் அமைந்துள்ளது. பழைய ரொமமக்களின் குடும்பங்களை விட்டுவிட்டுத் தொழிலுறடி ஆண்கள் தனிவாக இங்கு வந்திருக்கும் நிலையே இதற்குக் காரணம். இப்பகுதிகள் ஁னறவாக அபிவிருத்தியடைவாமைமே குடும்பத்துடன் இவர்கள் வந்திருக்கத் தயங்குவதற்கான பிரதான காரணமாகும். வள்ளிக் குடித்தொகையில் 43 சதவீதத்தினர் 14 வயதுக்குட்பட்ட இளம்பவலும் சிரிணராக உள்ளனர். தொழில் டிபிளம் ஁ம்மொருவரினும் 6 பேர் தகவிய வரலும் நிலை இங்கு உள்ளது. வள்ளிய பிரதேசம் தமிழர் பாரம்பரியப் பிரதேசத்தின் ஒருபகுதியாகும். மொத்தக் குடித்தொகையில் 31 சதவீதத்தினர் தமிழ் பேசும் மக்களாகவும் 58 சதவீதத்தினர் இந்துமதத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகவும் உள்ளனர்.

வள்ளிய பிரதேசத்தின் மொத்தக் குடித்தொகையில் 31 சதவீதத்தினர் தொழில்வாய்ப்பைப் பெற்றுள்ளனர். இங்கு ஁ம்மிய தொழிற் ஁னற விவசாயமே ஆகும். மொத்தக் குடித்தொகையில் 20 சதவீதத்தினரும், தொழில்வாய்ப்பைப் பெற்றுள்ளவர்களின் 65 சதவீதத்தினரும் விவசாய உற்பத்தியில் ஁டுபட்டுள்ளனர். இதில் ஆண்களின் பங்கு 93 சதவீதமாகவும் பெண்களின் பங்கு 7 சதவீதமாகவும் உள்ளது. பெண்களைப் பொறுத்தவரையில் தொழிலார்த்தும் பண்டி இங்கு மிகவும் குறைந்தன

வேலையாணப்படுகின்றது. பெண்களின் தொழிலாற்றும் பண்பை வளர்ப்பதும், கூலித்தொழிலாளராகக் காணப்படுவோரை நிரந்தர விவசாயச் செய்கையில் ஈடுபடவைப்பதும் விவசாய அபிவிருத்திக்கு இன்றியமையாததாகும்.

பொதுவாகக் கூலித்தொழிலாளர் பற்றாக்குறை இங்கு காணப்படுகின்றது. நிலம் பயன்படுத்தல், அறுவடை, குடுமிநிழை போன்றன இடம் பெறும் காலங்களில் கூலித்தொழிலாளரைப் பெற்றுக்கொள்ளமுடியாமல் 55 சதவீதமான விவசாய உற்பத்திகளான இடர்ப்படுகின்றனர். விவசாய அளக்கு ஒரே காலங்களில் கூலித்தொழிலாளர் தேவைப்படுகிற பற்றாக்குறை ஏற்படுவதற்கான பிரதான காரணியாகும். கூலித்தொழிலாளர் களை மீள்தாட்டுத் தமிழகமே பெருமளவுக்கு இங்கு மனிதாந்திரமீளர் கள். இவர்களுள் பெண் நிரந்தரமாக இடம்படுகையில் வாழ்வகாலமும், மலர் பருவகாலங்களிலுக்குக் குழந்தைகளை இடம்பெயர்த்து இங்கு வருகின்றனர் கள், குழந்தைகளை வருகைதருவோர் நிலம் பயன்படுத்துதல், அறுவடை, குடு மிநிழை போன்ற வேலைகளைப் பொருத்தத்தின் அடிப்படையில் பெற்றுச்செய் வதும் உள்ளது.

பயிர்நிலைக்களும் நிலவாட்சி முறையும்:

வளவியல் பிரதேச விவசாயி ஒருவருக்குத் தேவைவான சிக்கன நில அளவு பற்றித் தீர்மானித்தல் கடினமாகும். நிலத்தின் உற்பத்தியானது மண்வளம், பாசனவசதி, பயிர்வகை, விவசாயிகளின் முயற்சி போன்ற பல அம்சங்களில் தங்கியுள்ளதே இதற்கான காரணமெனலாம். பயிர்நில அளவுகளும், நிலவாட்சி முறையளும் பரம்பரை விவசாயக் கிராமங்களில் வேறுபட்டும், குடியேற்றத் திட்டங்களில் வேறுபட்டும் காணப்படுகின்றன. பரம்பரைக் கிராமங்கள் வளவியல் பிரதேசத்தின் கரையோரப்பகுதிகளில் அதிகளவில் காணப்படுகின்றன. குடியேற்றத் திட்டங்கள் நடுயில் அமைந் துள்ளன. குடியேற்றத் திட்டங்களில் அரசாங்கமே ஒருவருக்குரிய நில அளவைத் தீர்மானிக்கிறது. இதனால் விவசாய நிலவுடைமையில் ஏற்றத் தாழ்வற்ற ஒழுங்குநிலை குடியேற்றத் திட்டங்களில் காணப்படுகின்றது. பரம்பரை விவசாயக் கிராமங்களில் தலைக்குரிய விவசாய நிலங்கள் ஏற்றத் தாழ்வான நிலையீற் காணப்படுகின்றன. மேலும் இவை பல துண்டுக ளாகவும் அமைந்துள்ளன.

வளவியல் விவசாயிகள் தமக்குச் சொந்தமான தாழ்நிலத்தில் 85 சத வீதத்தையே காண்போகச் செய்கைக்குப் பயன்படுத்துகின்றனர். சிறியோகச் செய்கைக்கு 15 சதவீத நிலமே பயன்படுத்தப்படுகின்றது. நீர் பற்றாக்குறையால் நிலவளம் முறையாகப் பயன்படுத்தப்படாமையை இது காட்டுகின்றது.

மேட்டுநிலப் பயன்பாடு பொதுவாக வளவியல் எங்கும் குறைவாகவே உள்ளது. பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள மொத்த மேட்டுநிலத்தில் 48 சதவீதமே பயன்படுத்தப்படுகின்றது. மேட்டுநிலப் பயன்பாட்டுக் குறைவுக்கு நீர் வசதி இன்மையே காரணமாகும்.

நிலம்பயன்பாடு:

வள்ளிப் பிரதேச நிலம்பயன்பாட்டைத் தாழ்நிலம்பயன்பாடு, மேட்டு நிலம்பயன்பாடு என இருபிரிவாகப் பிரிக்கலாம். தரைமேல் வேறுபாடு, மண் பகுப்பாடு என்பன ஓரளவுக்கு இப்பிரிவுக்கு அடிப்படையாக அமைகின்றன. பொதுவாக நீர்ப்பாசன வசதி பெறும் பரப்புடன் தாழ்நிலம் எனவும், அப்பரந்தநிலம் மேட்டுநிலமெனவும் கொள்ளப்படுகின்றன.

தாழ்நிலத்தில் முக்கியமாக நெற்செய்கையை இடம்பெறுகின்றது. வறு வானவர் பொறுத்தும் இதுவே முதன்மையானது. பொதுவாக ஆண்டிற்கு இரு போகங்களில் நெற்செய்கை இடம்பெறுகின்றது. அவை கான்போகச் செய்கை என்றும், சிறுபோகச் செய்கை என்றும் வழங்கும். கான்போகச் செய்கையில் ஆரம்ப நடவடிக்கைகள் பருவமழையை நம்பியிருப்பீறும் பின்னர் தேவைப்படுமீயோடு நீர்ப்பாசனம்பயன்படுத்தப்படுகின்றன. சிறுபோகச் செய்கை முழுமையாக நீர்ப்பாசனத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இதனால் தலைக்குரிய சிறுபோகச் செய்கைக்கான பரப்பளவு அப்பயன்பாடுபிப் பாசனக்குறைதில் கான்போகத்திற்குபின் தேங்கியிருக்கும் நீரின் கொள்ளைவைப் பொறுத்தும் காணத்துக்குக்கானம் தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. வள்ளிப் பிரதேசத்தின் சிலபகுதிகளில் விவசாயிகளுக்குச் சொந்தமான காணிகளில் சிறுபோகச் செய்கை அனுமதிக்கப்படாது மாரீகாவங்களில் குளங்களாகக் காணப்படுகின்ற பாசில்குறைத்துக்கு அண்மையாகவுள்ள தாழ்வான பகுதிகளில் சிறுபோகச் செய்கைக்குரிய நிலங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. இன்னும் சில பகுதிகளில் குளங்களுக்கு அண்மையாகவுள்ள காணிகள் விவசாயிகள் அபிவராஜும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. பாசனநீர் விநியோகம் தடுப்பீற இம்முறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன பிரதான நோக்கவாகும்.

இலாகூர் கிட்டங்களில் பாசனவசதி பெறும் நிலங்களில் உபஉணவுச் செய்கையை பிரதானமாக இடம்பெறுகின்றது. இதில் மிணகாய்ச் செய்கை, வெங்காயச் செய்கை என்பன முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. உபஉணவுச் செய்கை, குறைந்த பரப்பளவில் உடிய வறுமானத்தை அளிக்கக்கூடியது. நெற்செய்கைக் குடியேற்றத்திட்டம் பகுதிகளில் தென்மேல் பரீரிடப்படவேண்டுமென்ற கட்டுப்பாடு உள்ளது. இது சிறந்த நிலம்பயன்பாட்டிற்குத் தடைவாக அமைவனாம், பாசனவசதி சிறுபோகத்திற்குக் குறைந்த பரப்பளவுக்குக் கிடைக்கும்பொழுது விவசாயிகள் தமது தாழ்நிலத்தில் உபஉணவுச் செய்கையை மேற்கொண்டால் உடிய வறுமானத்தைப் பெறமுடியும். எனவே விளைவிக்கும் பயிர்வகைகளைத் தீர்மானிக்கும் உரிமை விவசாயிகளுக்கு அளிக்கப்படவேண்டும்.

மேட்டுநிலங்கள் குடியிருப்புக்கும் அதற்கும் தொடர்பான நிலம்பயன்பாட்டிற்கும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. பொதுவாக மேட்டுநிலத்திலே நிலையான பயிர்வகைகளும் உபஉணவுச் செய்கைகளும், காந்தடை, கோழி வளர்ச்சும் குறைந்ததளவு மானூசாரி நெற்செய்கையும் இடம்பெறுகின்றன. உபஉணவுச் செய்கைகளை உலுக்கு, நிலக்கடலை, மிணகாய், வெங்காயம், மரவள்ளி என்பன செய்கையெண்ணப்படுகின்றன. நிலையான மரப்பயிர்களுள் தென்னை முதன்மையாகிக்ிறது. மா, பலா, எலுமிச்சை, தொடை,

முருங்கை, வாழை, பனை என்பனவும் ஓரளவுக்குக் கொய்யா, பப்பா, வாழை போன்ற பழவகிலும் செய்கைபண்ணப்படுகின்றன. இப்பகுதிகளில் மரப்பயிர்களை வளர்ப்பதற்குரிய வாய்ப்பு திறைய இருத்தும் அவை குறைந்தளவே வளர்க்கப்படுகின்றன. சில பகுதிகளில் காட்டு விலங்குகளால் இவை அழிக்கப்படுவதும் உண்டு.

பொதுவாக மேட்டுநிலப்பயன்பாடு இங்கு குறைவாக இடம்பெறவில்லை. மேட்டுநிலத்திற்கு நீர்பெறுவதில்லாத இடமே இதற்கான முக்கிய காரணியாகும். மேட்டு நிலங்களில் உள்ள கிணறுகளும் தரைக்கீழ் நீர்வளம் இல்லாமையால் கிரைவில் வரண்டுவிடுகின்றன. மேட்டுநிலப் பயன்பாட்டை அதிகரிப்பதற்கு விவசாயிகள் அதிக வருமானத்தைப் பெற முடியும். மேட்டுநிலத்திற்கு ஏற்ற நீர்ப்பாசன வசதியை அளிக்க அரசாங்கம் முயலவேண்டும். வவுனிக் குறைந்த திட்டத்தில் இது பெரும் பயனைத் தரும். குறாமக்கிணறுகளுக்கு மேட்டுநிலம் பாசனத்தை அதிகரிக்கமுடியும். இதற்கான ஆய்வுகள் இப்பிரதேசத்தில் பெறவேண்டியுமேண்டும். மன்னார் பகுதியில் குறாமக்கிணறு நீர்ப்பாசனத்திட்டங்கள் தற்பயனை அளித்துவருகின்றன.

பொதுவாக வளர்ச்சிப்பிரதேச நிலப்பயன்பாட்டு முறையில் கிவமாத் தக்களும் புழுத்தளும், காய்போக நெற்செய்கைகளின் பின்னர் அதிக வருமானத்தைத் தரத்தக்க உபகலனவும் பயிர்களைப் பயிரிடுவதில் ஆக்கறை காட்டலாம். நிலம் செறிவாகப் பயன்படுத்தப்படுவதற்குப் பயிர்ச்செய்கை பன்முயல்படுத்தப்படுதல் அவசியம். இது தொடர்பாக எக்ஸ்க்கலாக்ஸ்களில் எப்பயிர்கள் பயிரிடாமென்ற பயிர்வகைக்குறிக்கப்பட்ட தயாரித்தலித்த விவரம் உத்தியோகத்தர்கள் விவசாயிகளுக்கு உதவுதல் வேண்டும்.

விவங்கு வளர்ப்பு:

இப்பகுதிவாழ் விவசாயக் குடும்பங்கள் பெருமளவுக்குத் தமது சொத்துத் தேவை கருதியே காத்தடை, கோழிவளர்ப்பில் ஈடுபடுகின்றார்கள். காத்தடைமீல் பசு குதன்மையானது. 65 சதவீதமான விவசாயிகளிடம் பக்கங்கள் காணப்படுகின்றன. சராசரியாக ஒருவர் 4 பக்கங்களை வளர்க்கின்றார். உழவுத்தேவைக்கென 37 சதவீதத்தினரிடம் கருதுகள் காணப்படுகின்றன. ஆடு, எருமை என்பன மிகவும் குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. 63 சதவீதத்தினர் கோழிவளர்ப்பில் ஈடுபடுகின்றனர். சராசரி ஒருவரிடம் 6 கோழிகள் காணப்படுகின்றன. கோழிவளர்ப்பு வர்த்தக நோக்கில் இடம்பெறிக் அதிகவருமானத்தை விவசாயிகள் பெற்றுக்கொள்ளமுடியும். காத்தடை வளர்ப்பு அபிவிருத்தி செய்யப்படவேண்டும். இதற்கு மேல்ச்சம் நிலம் பற்றுக்குறைவாக இருப்பது முக்கிய தடைவாக உள்ளது. குடி பெற்றத்திட்டங்கள் உருவாக்கப்படும்பொது மேல்ச்சம் நிலத்திற்கெனக் குறிப்பிடத்தக்களையு பரம்பு ஒதுக்கப்பட்டது. அது அத்தமீலி ஆக்ரிரியிகல் படாது பாதுகாக்கப்படவேண்டும். தன்னை இண்பபகங்கள் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க வழிவகை செய்யப்படுவதோடு பாக் சேகரிப்பு வசதிகளையும் அரசு ஏற்படுத்தவேண்டும். மீதக வைத்தியர்களின் சேவையும் வசதியாகக் கிடைக்கக்கூடியதாக அமைதல்வேண்டும். காத்தடை, கோழி வளர்ப்பு

இப்பகுதியில் தங்கமுறைகளில் அபிவிருத்தி செய்யப்படக்கூடிய வாய்ப்புகள் உள்ளன.

விவசாயத் தொழில்நுட்ப முறைகள்:

விவசாய நடவடிக்கைகளைச் செறிவான முறையில் மேற்கொண்டு ஏக்கரக்குரிய விவசாய அதிகரிப்பது விவசாய அபிவிருத்தியின் முக்கிய அம்சமாகும். எழுது விவசாயத்தை அதிகரிப்பதில் காட்டிய அக்கறை அளவுக்கு விவசாய அதிகரிக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டிருந்தால் நாடு உணவில் தன்விதைவை என்சூ பெற்றிருக்குமென்ப பணர் வியர் சிப்பர். ஏக்கரக்கான விவசாய அதிகரிப்பதற்கு ஓரளவு இயந்திரமயமாக்கல், நவீன முறைகளைப் புதுத்துதல், விவசாயிகளை ஊக்குவிக்கக்கூடிய உதவிகளை அளித்தல் என்பன இன்றியமையாதவை.

உழவு:

வள்ளிய பிரதேசத்தில் 90 சதவீதத்திற்கு மேற்பட்ட விவசாயிகள் உழவுக்கும், குடிநீர்மற்றும் உழவு இயந்திரத்தையே பயன்படுத்துகின்றனர். விவசாய நிலங்கள் சராசரியாக நான்குமுறை உழுது பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இயந்திர உழவு மேற்கொண்ட பின்னர் சிலர் பஞ்சு உழவுக்கு மாட்டையும் பயன்படுத்துவர். மேட்டுநிலத்தைப் பயன்படுத்தவே ஒப்பீட்டளவில் அதிகளவுக்கு மாட்டுமுடி மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

உழவுப் பற்றாக்குறை இங்கு முக்கிய பிரச்சினையாகவுள்ளது. சொத்த மாக உழவு இயந்திரம் வைத்திருப்போர் தொகை மிகக்குறைவே. தூர இடங்களில் இருக்கும் எடுத்துக்காட்டாக யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் பகுதிகளில் இருக்கும் உழவு இயந்திரங்கள் பருவகாலங்களுக்கு இங்கு கொண்டுவரப்படுகின்றன. எனினும் தேவைபான்போது உழவு இயந்திரம் கிடைக்காமல் 60 சதவீதத்தினர் உழவு காலத்தைப் பிற்போடவேண்டி நேரிடுகின்றது. இது பல பாதகமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தும், பாசனவசதி பெறப்படும் பகுதிகளில் இத்தகைய அதிக பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்தும். உழவு இயந்திரத் தட்டுப்பாட்டை நீக்குவதற்கு அரசாங்கம் இயந்திரத்தில் விவசாயக் குறைப்பினோடு அதனை எளிதான முறையில் விவசாயிகள் பெற்றுக்கொள்ள ஆவன செய்தல் வேண்டும். கிராமங்கள்தொழும் அரசாங்க உழவு இயந்திர நிலையங்களை ஏற்படுத்தி விவசாயிகளுக்கு இயந்திரத்தை மலிவாக வாடகைக்கு விடுதல்வேண்டும். தற்பொழுது சிலநிலையங்கள் இருப்பினும் இவை சரியான முறையில் செயற்படுவதில்லை. இவற்றினால் நவீன நிர்வாகத்திற்குக் கொண்டுவருதல் அவசியம். இயந்திர உதிரிய்ப்பாகங்கள் மலிவாகவும், கிராமங்களுக்கு அண்மையாகவும் கிடைக்கக்கூடியவாறு வசதிகளை ஏற்படுத்தலும் இன்றியமையாததாகும். மேலும் விவசாயிகளிடம் சிறு உழவு இயந்திரப்பாங்களை அதிகரிக்க நடவடிக்கை எடுக்கலாம். சிறு உழவு இயந்திரப்பாங்களை இளைஞர் திட்டங்களின் அபிவிருத்திக்கும் ஏறிய மேட்டு நிலப் பயிற்செய்கை அபிவிருத்திக்கும் தற்பயனை அளிக்கக்கூடியது.

விதைப்பு முறை:

ஓரளவு மழைபெய்த பெருமழை பெய்யாததற்கு முன்னர் ஓரளவு காந்த தரையில் விதைநெய்க்கி விவிவிதைக்கும் புழுகிவிதைப்பு முறையே 90 சதவீத

மாண்புமிகு விவசாயிகளும் பின்பற்றும் முறையாகும். பன்னூலில் சுட்டுக்காரைக் குணத்தையடையடிவ பகுதிகளிலும், குணத்திற்கு அண்மையாக அமைந்துள்ள ஏராளமான விவசாயப் பகுதிகளிலும் நிலத்தைச் சேலுக்கியோபின்னர் ஸ்தலகட்டி வீரிவிதைத்தல்முறை பின்பற்றும் படுகின்றது. நூற்றுநூறு, நூற்றாண்டுகள் ஆகிய முறைகள் அதிக விளைவைத் தரத்தக்கவை, எனினும் இவை பின்பற்றப்படாமைக்கு உரியவானதில் நீர் கிடைக்காமை, கூலித்தட்டும்பலகு போதிய மூலவீண்மை என்பன காரணங்களாக அமைகின்றன.

விதைப்பிளம்:

இப்பிரதேசங்களில் பி. ஜி. 11 - 12, எச் 4, 62/355 ஆகிய உயர்விதைச்சல் தரக்கடிய நவீன விதைக்களையே 80 சதவீதமான விவசாயிகளும் கால போகத்தில் பயன்படுத்தியுள்ளனர். சிறுபோகத்தின்போது 40 சதவீதமான விவசாயிகள் பாரம்பரிய விதைக்களையே பயன்படுத்தியுள்ளனர். நவீன விதைக்களையே பயன்படுத்துகின்றபோதிலும் இவர்களிடம் விதைவிதைத் தீர் தரம்மையைப் பேணாதும் பற்றிய தெளிவான அறிவு காணப்படவில்லை. சொத்தத்தில் விதைதெல் செலித்து வைக்கப்படும் பயன்படுத்த தம்பட்டு வருவதால் விதைதெல்வித் தூய்மை, நம்பும் தன்மை என்பன சந்தேகத்திற்குரியனவே. விதைதெல்லை 2-3 வருடத்திற்கொழுமுறை மாற்றும் வழக்கத்தைக் குறைத்த தொழிலாளரே பின்பற்றுகின்றனர். தரம் குறைந்த விதை தெல்லை அரசாங்க திறுவனங்களிடமிருந்து பெற்ற கர்ப்பமான அனுபவங்களின் காரணமாகவே விதைதெல்லை மாற்றுவதற்கு இவர்கள் அஞ்சுகின்றனர். எனவே விதைதெல் வழங்குதல் தொடர்பான விழிப்புக் கிணர்த்து கலியப்படுத்தல் வேண்டும். பெருமளவு பொருட்செலவில் மேற்கொள்ளப்படும் விவசாய ஆராய்ச்சிகளின் நற்பயன்களை விவசாயிகள் முறையாகப் பெறுவதற்கு இவை தடைபாத விளக்குகின்றன.

உரப்பொருள்கள்:

நவீன விதைகள் அதிக விளைவைத் தருவதற்கு கமத்தொழில் இணைக்கின்றதனால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட அளவு இரசாயன உரங்கள் பயன்படுத்தப்படுவதோடு அவை தக்க தருணங்களிலும் இடம்படுத்தல் வேண்டும். வள்ளிப் பிரதேச விவசாயிகளில் 90 சதவீதத்தினரும் இரசாயன உரங்களையே பயன்படுத்துகின்றனர். இவற்றை எந்தெந்தத் தருணங்களில் பயன்படுத்தவேண்டுமென்பதில் தெளிவிண்மையே பெரும்பாலான விவசாயிகளிடம் நிலவுகின்றது. இரசாயன உரத்துடன் சிறிய அளவில் ஒரு, ரூப்பை, குறை போன்ற இயற்கைப் பசின்களும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. பயன்படுத்தப்படும் உரத்தொகை அளவு ஏக்கருக்கு 140 இழுத்தவீல்குடுத்து 350 இழுத்தவீல்களே வேறுபடுகின்றது. குடியேற்றத்திட்டங்கள், இளைஞர் திட்டங்களில் கூடியளவு உரம் பயன்படுத்தப்பட, பாரம்பரியக் கிராமங்களில் குறைந்தளவு உரமே பயன்படுத்தப்படுகின்றது. கூடியளவு உரத்தினைப் பயன்படுத்திய விவசாயிகள் நல்ல உற்பத்தியைப் பெறமுடிந்தது.

விவசாயிகள் தத்தமது பகுதிப் புவதொகுக்கி சுட்டுறவுச் சங்கத்திலிருந்தே (பி. நோ. கூ. சங்கம்) உரத்தினைப் பெற்றுக்கொள்கின்றனர். உரம் போதிய அளவு கிடைக்காமைமும், தேவையான தருணங்களில் கிடைக்க

காணாமல் மூக்கிய பிரச்சினைகளாகக் காணப்படுகின்றன. இக்குறைபாடுகள் நீக்கப்படவேண்டும். அம்மைக்கானப் பெற்றோரைய நெருக்கடி காரணமாக உரத்தின்மீது அதிகரித்துச் செல்கின்றது. சரிவரேதா சந்தையில் உரத்தின்மீது அதிகரிப்பினால் விவசாயிகளுக்கு மானிய அடிப்படையில் மலிவாக உரம் கிடைக்க வழிகாணவேண்டும். மேலும் இரகசயன உரப்பாவின் பற்றித் தெளிவான அறிவை விவசாயிகள் பெற்றுக்கொள்ள நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுதல் இன்றியமையாததாகும்.

களை அகற்றாதல்:

இப்பிரதேசத்தில் நெல்லுடன் வளரும் தெட்சயி, கோழிக்குடம், கோரைவகைப்பய போன்ற களைகள் உரத்தின் பயிற் உறிஞ்சி நெல் வளர்ச்சியைப் பாதிக்கின்றன. இதனைத் தடுப்பதற்கு இங்கு பெருமளவு இரகசயனக் களைநாசினிகளே பயன்படுத்தப்படுகின்றன. கூலித்தட்டுப்பாடு அதிக செலவினம் என்பன காரணமாகக் கைகளால் களை அகற்றும் நடவடிக்கைகள் குறைந்த அளவே இடம்பெறுகின்றன.

பூச்சி, புழு, நோய்க் கட்டுப்பாடு:

விவசாயிகளைப் பூச்சி, புழுக்களும், பங்கை, பச்சிலா, வரைக போன்ற நுண்ணுயிர்க் கிருமிகளும் தாக்குகின்றன. இதனால் கிருமிநாசினி பயிற்றுப் பாதுகாப்பைப் பெறுவதில் இப்பிரதேச விவசாயிகள் பொதுவாக அக்கறை கொள்பவருக்களர். அதிகமானோர் மூன்னைச்சிங்கையாக வளர்ந்த நோய்கண்ட பின்னரேயே நாசினியைப் பயன்படுத்துவதாக அதிக பயிற் பெற்றுள்ளவர்களை.

பொதுவாக விவசாயிகளுக்குக் களைநாசினி, கிருமிநாசினிபற்றியும் அவற்றின் பயன்பாடுபற்றியும் தெளிவான அறிவு காணப்படவில்லை. நாசினி, ப. நோ. உ. சங்கத்திலிருந்து பொதுவான கிடைப்பதில்லை என்பதும், கிடைப்பதுகூட உரிமையற்ற கிடைப்பதில்லை என்பதும் பல விவசாயிகளது குறைபாடாகக் காணப்பட்டது. நாசினி தெளிவுகளின் பெறாவதிலும் விவசாயிகள் இடர்ப்படுகின்றனர்.

அறுவடை, சூட்டித்தல்:

பொதுவாகக் கூலித்தொழிலாளர் பற்றுக்குறை நிலவுவதால் நெல் அறுவடை பொருத்தத்தின் அடிப்படையிலேயே மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. பொருத்தக்கூலி ஏக்கரளவில் அகன்று நெல் விளைவைப் பொறுத்துத் தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. சூட்டிய்ப்புக்கு உழவு இயந்திரமே பெருமளவுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. பொருத்தத்தின் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்படும் இப்பணி விவசாயிகளும், செலவுச் சுருக்கமாகவும் திறமையுபெற உழவு இயந்திரப் பயன்பாடு உதவுகின்றது.

பொதுவாக வளர்ச்சிப்பிரதேச விவசாயச் செயற்கைகள் நவீனமயமாக்கப் பட்டுவருகின்றன. இவை நமது குறைக்குப் புதிய தொழில் துட்பங்களானாகையால் பல்வேறு பிரச்சினைகளை விவசாயி எதிர்கொள்ளவேண்டி

தேரிடுகின்றது. உழவு இயந்திரத் தட்டுப்பாடு, தவீன உள்விடுகள் பற்றிய தெளிவான அறிவிப்பை எளிதான இயந்திரம் முக்கியமானவையாகும். இப் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படுதல் அவசியம். இப்பகுதியில் தவீன விவசாயச் செய்முறைகளை முறைப்படி, புதுத்தொழில் தற்போதைய உற்பத்தியை இரண்டு மூன்று மடங்காக அதிகரிக்கக்கூடிய வாய்ப்புகள் உள்ளன.

விவசாய உற்பத்தி:

வன்னிப் பிரதேச விவசாயத்தில் தென் உற்பத்தியே முக்கியம் பெறுகின்றது. காய்பொகத்தில் முக்கியமானவையும், பாசனவசதிகள் பகுதியிலே சிறப்பாகத்தில் குறைந்த அளவிலும், தென் உற்பத்தி செய்வப்படுகின்றது. மேட்டுநிலங்களில் உபஉணவு உற்பத்தியும் திரத்தரப் பசி உற்பத்தியும் ஓரளவுக்கு இடம்பெறுகின்றன. இப்பகுதியில் அமைந்துள்ள இளைஞர் திட்டங்களில் உபஉணவு உற்பத்தியே முக்கியத்துவம் வகிக்கின்றது.

இப்பிரதேசத்தில் ஏக்கருக்குரிய தென் உற்பத்தி 29 புரவிலிக்கு 30 புரவிலை விடைக்கின்றமையை ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. பாரம்பரிய மாணுவாசிச் செய்கையை நம்பியுள்ள கிராமங்களில் உற்பத்தி குறைவாகவும், பாசனவசதி பெறும் பாரம்பரியக் கிராமங்களிலும், குடியேற்றத் திட்டங்களிலும் உற்பத்தி அதிகரிக்கும் காரணப்படுகின்றது. பாசனவசதிகளை ஏற்படுத்துவதன்மூலமும், தவீன செய்முறைகளைப் புதுத்துவதன்மூலமும், உள்விடுகளை அதிகரிப்பதன்மூலமும் இப்பகுதி தென் உற்பத்தியை அதிகரிக்க முடியும். இப்பகுதியிலே தண்ணீர் பற்றாக்குறை நிலவுவதால் சிறப்பாகச் செய்கை குறிப்பிடும்படியான இடம்பெறுவதில்லை. இது உற்பத்திக்குரிய நிலைமையும் மனிதவளமும் வருடத்தின் அளவளவிக்காவத்திற்கும் பலன் படுத்தப்படாதுவன்மையைக் காட்டுவதாகும். பாசனவசதியை அதிகரிப்பதன்மூலம் அதிக உற்பத்தியைப் பெறக்கூடிய வாய்ப்பு உண்டு.

இளைஞர் திட்டங்களில் இடம்பெறும் உபஉணவுச் செய்கையில் மிளகாய், வெங்காயம் என்பன முறையே முக்கியத்துவம் வகிக்கின்றன. இங்ஙனம் ஏக்கருக்குரிய மிளகாய் உற்பத்தி 13 அத்தராகவும் ஏக்கருக்குரிய வெங்காய உற்பத்தி 100 அத்தராகவும் உள்ளது. ஆய்வின்போது விடைத்த தகவல்களின்படி ஏக்கருக்கான ஆகக் கூடிய மிளகாய் உற்பத்தி 23 அத்தராகவும், வெங்காய உற்பத்தி 160 அத்தராகவும் காரணப்பட்டது. ஆகக் கூடிய உற்பத்தியை எட்டிக்கூடியளவுக்குச் சராசரி உற்பத்தியை அதிகரிக்க வாய்ப்புகள் உள்ளன.

வன்னிப் பிரதேசத்தில் உற்பத்தியாகும் முக்கிய பயிர்களின் ஏக்கர் ஒன்றிற்கான உற்பத்தி வருமானம், உற்பத்திச் செலவு என்பன ஆராயப் பட்டியைப்படிவனவாகும். தென் உற்பத்தியில் ஏக்கருக்குரிய வருமானமாக சராசரி 1500 ரூபா விடைக்கின்ற தேரம் 1000 ரூபா உற்பத்திச் செலவாக அமைகின்றது. பொதுவாக தென்னைப் பொறுத்தவரை ஏக்கருக்கான உற்பத்திச் செலவு வருமானத்தில் 50-65 சதவீதமாக அமைகின்றது. உற்பத்திச் செலவு குறைவாக அமைந்த இடங்களில் உற்பத்தியில் வீழ்ச்சி காரணப்பட்டது. ஏக்கருக்கான உற்பத்திச் செலவை அதிகரிக்காமல் உற்பத்தி வரு

மாண்புமிகு அறிவுப்பற்றகு உள்ளீடுகளின் விளைகள் குறைதல்வேண்டும். ஆனால் நடைமுறையில் உள்ளீடுகளின் விளைகள் அதிகரித்தே வருகின்றன. பெருமளவுக்கு நிலநெய் நெருக்கடிகளின் விளைவுகளே இவைவாகும். உற்பத்திச் செலவு வேகமாக அதிகரிக்கும் அநேகவித உற்பத்திப் பொருட்களின் விளைகள் அதிகரிக்காதிருப்பின் விவசாயிகள் இது பாதிப்பதோடு நெய் உற்பத்தியின் விவசாயிகள் ஆர்வம் கொள்வதைத் தடுத்தும். இது நாட்டின் பொருளாதாரத்தைப் பெரிதும் பாதிக்கும். எனவே இக்கிடங்குகளில் அரசாங்கம் உடனடி நடவடிக்கை எடுத்தல் உற்பத்திச் செலவுகளைக் குறைக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். ஏனைய பொருட்களின் விளைவுகள் இவைக்குத்தராத நெய்வின் உத்தரவாத விவையும் அதிகரிக்கப்படுதல் வேண்டும்.

வள்ளிப் பிரதேசத்தில் ஏக்கருக்குரிய மிளகாய் உற்பத்தியாகப் பெறும் வருமானம் நெய் உற்பத்தியாகப் பெறும் வருமானத்தைவிட ஏழுமடங்கு அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது. ஏக்கருக்கான நெய் உற்பத்திச் செலவை விட மிளகாய் உற்பத்திச் செலவு இரண்டரை மடங்கு அதிகமாகக் காணப்படுகின்றபோதிலும் மிளகாய் உற்பத்தி அதிக வருமானத்தை அளிப்பதாக உள்ளது. மிளகாய் உற்பத்திச் செலவு மொத்த வருமானத்தின் 27 சதவீதமாகவே அமைகின்றது. மிளகாய் உற்பத்திச் செலவைவிட வெங்காயத்தின் உற்பத்திச் செலவு அதிகமானதாகும். ஏக்கர் ஒன்றுக்குரிய வெங்காய உற்பத்திச் செலவு வருமானத்தின் 58 சதவீதமாகும்.

மிளகாய் செய்கை வள்ளிப் பிரதேசத்தில் அதிக வருமானத்தை அளிக்கின்றபோதிலும் மிளகாய்க்கு ஓரளவு தட்டுப்பாடு நிலவுகின்ற காலங்களிலேயே அதிக வருமானம் பெறக்கூடியதாக உள்ளது. எனவே மிளகாய் செய்கையால் பெறப்படும் வருமானத்தின் நிதியான தன்மை பற்றியும் சிந்தித்தல் அவசியம். நெய் உற்பத்தி இன்றியமையாததொன்றென்றும் வருமானநோக்கில் உபகணவுச் செய்கையிலும் வள்ளிப் பிரதேச விவசாயிகள் அக்கறை செலுத்தவேண்டும். தாழ்ந்திடைநெய் நெய் செய்கையை மேற்கொள்வதுபோன்று இதுவரை அதிகம் பயன்பாட்டிற்குட்படாத மேட்டுநிலங்களில் உபகணவுச் செய்கையை மேற்கொண்டு தமது வருமானத்தை உயர்த்த வழிகாணவேண்டும்.

வருமானம்:

வள்ளிப் பிரதேசத்தில் நெய் உற்பத்தியை முக்கிய வருமான மூலமாகும். உபகணவு உற்பத்தி, காய்கறி உற்பத்தி, நீர்த்தரப் பயிர்களது உற்பத்தி, கோழி, கால்நடை உற்பத்தி, உறவு இயந்திர வரடமை, அரசாங்க உத்தியோகம், கடை வர்த்தகம் என்பன நெய்துடன் இணையாக வருமானம் பெறும் ஏனைய வழிமுறைகளாக அமைந்துள்ளன. இக்கூர் இட்டங்களில் உபகணவு உற்பத்தியே பிரதான வருமான மூலமாக உள்ளது. பிரதான விவசாய உற்பத்திகள் பொய்க்கும்பொது விவசாயிகளின் வாழ்வுக்குத் துணைப் பயிர்ச்செய்கை, தொழிற்சாலை வருமானமே உறுதுணையாக அமைகின்றது.

பயிர் விளைவிக்கும் பரப்பளவுக்கும், தனித்தனிய வகுமானத்திற்கும் இடைவிடான தோடப்புறத்தில் கூறுதல் கடினமாகும். பயிர்விளைவுக்கு அதிக நிலப்பரப்பைப் பயன்படுத்தியோரானிட (10 ஏக்கருக்கு மேலாக)க் குறைந்த நிலப்பரப்பைப் பயன்படுத்தினோரே (5 ஏக்கருக்குக் குறைவாக) ஏக்கருக்கான கணிப்பீட்டில் அதிக வருமானத்தைப் பெற்றிருந்தனர். முக்கியமாகச் செறிவான பயிர்ச்செய்கை முறைமையேயே வருமானம் அதிகரிக்கப்படாமலேயேயுள்ள இது காட்டுகின்றது. இளைஞர் திட்டங்களில் குறைந்த நிலப்பரப்பில் கூடிய வருமானம் உபகரணஞ் செய்கையாகப் பெறப்படுகின்றது.

மாதவகுமானம் என்ற கணிப்பீடு தெற்கேய்க்கப் பகுதிகளில் மாத வருமானமாக 300 ரூபாயுதல் 750 ரூபாயரை பெறப்படுகின்றது. இளைஞர் திட்டங்களில் 300 ரூபாயுதல் 1200 ரூபாயரை மாதவகுமானம் பெறப்படுகின்றது. இங்கு 87 சதவீதமானவர்கள் 400 ரூபாயுக்குமேல் மாதவகுமானம் பெறுகின்றார்கள். தென் உற்பத்திப் பகுதிகளில் 40 சதவீதத்தினரே 400 ரூபாயுக்குமேல் மாதவகுமானம் பெறுகிறார்கள்.

வண்ணிப் பிரதேசத்திற்கு காணப்படும் பாரம்பரியக் கிராமங்களில் வருமானம் பெறும் வழிகள் பரிசீலிக்கப்பட்டு ஒரு வருமானச் சமூகத் தொன்றியுள்ளது. குடிவேற்றத் திட்டங்களில் இவை அங்கவாறு அமைப்புகளில், இதனால் விவசாய உற்பத்தி மாதிரிகளிலும்போது விவசாயிகள் பெரிதும் இடம்பெறுகின்றனர். எனவே குடிவேற்றத் திட்டங்கள் திறவுகும்போது பயிர்ச்செய்கையைத் தவிர ஏனைய தொழிற்றுறைகள்முறையும் வருமானம் பெறக்கூடிய வாய்ப்புகளை உருவாக்கவேண்டும். குடிவேற்றத் திட்டங்களில் ஆராய்ந்தபோது இதன் முக்கியத்தையும் நன்கு உணரப்பட்டது. எனவே குடிவேற்றத் திட்டங்களுக்கு வந்து குடிவேறியோரின் குழந்தைகள் இன்று இளைஞர்களாகிவிட்டனர். இவர்களுக்கு விவசாய நிலம் இல்லை. வேறு வேலை செய்ய வசதிகள் ஏதும் அருகாமையில் காணப்படவில்லை. திட்டமிட்டோர் எனவே இதுபற்றிச் சித்தித்து நடவடிக்கை மேற்கொண்டிருந்த தகவல் தெரியவில்லை. குடிவேற்றத் திட்டப் பகுதிகளில் வேலைவாய்ப்புக் களை உருவாக்கக்கூடிய தொழிற்றுறைகள் அமைக்கப்படுதல் இன்றியமையாததாகும்.

பொதுவாக இளைஞர் திட்டம் தவிர ஏனைய பகுதி விவசாயிகள் பெறும் வருமானம் திருப்திகரமானதெனக் கொள்ளமுடியாது. வாழ்க்கைச் செலவுகள் அதிகரித்துவருவதும், குடும்ப அங்கத்தவர் தொகை அதிகரித்துவருவதும், அதற்கெற்ப வருமானம் அதிகரிக்காமையும் பொதுவாக விவசாயிகள் அதிகவரும் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளாக உள்ளன. ஒப்பீட்டின்மீதில் 400 ரூபாயுக்குமேல் பெறப்படும் மாதவகுமானத்தை ஓரளவு திருப்திகரமானதெனக் கொண்டாலும் 50 சதவீதத்தினரே இவ்வாறு பெறுகின்றனர். 500 ரூபாயுக்குக் குறைந்த மாதவகுமானம் பெறுவோர் வருமான வாய் நிலையில் வாழ்பவர்கள் எனக் கொள்ளவேண்டியவர்களே. இப்பகுதியில் வாழ்வோரில் 38 சதவீதத்தினர் இப்பிரிவினரின் அடங்குவர். இவர்களுக்கு வருமானம் உடனடியாக அதிகரிக்கப்படவேண்டும். வருமைக்கான

காரணங்களை ஆராய்ந்தறிந்து சில சிறப்பான சதுகங்களை இவர்களுக்கு வழங்குவதன்மூலம் நிவாரணம் அளிக்கப்படும். பொதுவாக விவசாயி சைது வருமானம் அதிகரிக்கப்படுவதோடுமேலும் உற்பத்தி உள்நிலைகளின் விலைகளைக் குறைப்பதோடு விவசாய உற்பத்திப் பொருட்களுக்கு உத்தரவாத விலைகளை நிர்ணயித்து அதனை அதிகரித்து வருகை வேண்டும். மேலும் விவசாயம் பன்னாட்டுத்தரப்படுவதோடு விராயகங்களோடும் சிறு கைத் தொழில்கள் அமைக்கப்படுதல் வேண்டும். இவை விவசாயிகளுக்கு நிரந்தர வருமானத்தைவளிக்கத் துணைபுரியும்.

சந்தைப்படுத்துதல்:

விவசாயிகள் தரக்களாலும் தனிவிய்த்தரக்களாலும் இன்னமும் கரண்படலுக்குட்படும்தீர்த் தொடர்சின்றது. இவற்றினித் தனிப்பயந்ளாக 1971 இம் தேல் சந்தைப்படுத்தும் சமயகிள அரசு நிறுவியதெனினும் விராயகட்டத்திற் தேல் கொள்வனவு ப.தோ. உ. சங்கத்திடமே உள்ளது. இவ்வமயடி, முறையாக இயங்குவதாகத் தெரியவில். வள்ளியின் 40 சத வீதமான விவசாயிகளே தமது உற்பத்தி தேல்கிள ப. தோ. உ. சங்கத்திற்கு வழங்கியிருத்தனர். ஒகிள 40 சதவீதத்தினரும் தனிவியாயகிகளுக்கு விற்பகிள செய்கிருத்தனர். இயிற் தரக்கள் இடைபிடும் இருத்துள்ளது.

இளைஞர் திட்டத்தில் 50 வீதமானவர்களும் தமது உபகணவு உற்பத்திகளைத் தனிவியாயகிகளிடமே விற்பகிள செய்கிருத்தமை, கூட்டுறவு அடிப்படையிலான சந்தைப்படுத்தும் செயல்முறை, படித்த இளைஞர் மத்தியிலும் நிகுப்பிகரமாகச் செயற்படமுடியவில்லை என்பதைக் காட்டுகின்றது. தனிவியாயகிகல், சங்கத்தைவிடக் கூடிய விலை கொடுத்துக் கொள்வனவு செய்வதும் அவர்கள் வீடு தேடிவந்து பெற்றுக்கொள்வதும் உடனடியாகவே பணத்தை வழங்குவதும் விவசாயிகளைக் களரும் அம்சங்களாக உள்ளன. பொதுவாக விவசாயிகள் சங்கத்திற்குக் கடனூலியாக இருப்பதால் உற்பத்தியைச் சங்கத்திற்குக் கொடுத்தால் தனது கடன் வழிக்கப்பட்டு மீதத்தையே பெறமுடியுமென்று அஞ்சுகின்றனர். சங்கத்திற்கு விற்பகிள செய்யத் தயங்குவதற்கு இது பிரதான காரணமாகவுள்ளது. மேலும் சங்கம் பணத்தைத் தாய்கித்து வழங்குவதும், சிறப்பான போக்கு வரத்து வசதி இல்லாமலாக் சங்கத்திற்கு தேல்கிள எடுத்துச்செல்வதில் சிரமம் இருப்பதும், சங்கத்திற் கழல் நிலவுவதும் சங்கத்திற்கு விற்பகிள செய்வாயகிகளில் ஏகிள காரணங்களாக உள்ளன. பொதுவாக சங்கம் ப. தோ. உ. சங்கங்கள் பெயருக்கேற்றபடி பண நோக்கங்களுடன் செயற்படுவதில்லை. இவை பொதுவாக நிலவல்கிள்களட்கள் போன்றே இயங்குகின்றன. சங்கம் தனி வியாயகிகளிடமிட விவசாயிகளைக் கவரக்கூடிய முறைகளைக் கடைப்பிடிப்பதோடு பல அபிவிருத்தி நோக்கங்களை அடைவதற்கு உரியதாக அமைக்கப்படுதல்வேண்டும். சங்கம் தங்களுடன் இளைத்த நிறுவனமே என்பதைவும் அது பெறும் இடையம் மறைமுகமாகத் தங்கிளவும் செருமென்பதைவும் விவசாயிகள் உணரக்கூடியவாறு அறிவுறுத்தப்படல் வேண்டும்.

பிரதான உற்பத்தியைத் தனிர் மேட்டுதில்க்கிள பெறப்படும் உற்பத்திப் பொருட்களான உபகணவு உற்பத்திகள், நிரத்தரப்பயிர் உற்பத்திகள்,

தோழி, காங்கடைய உற்பத்திகள் என்பனவற்றிற்கும் சந்தைவசதி குறைவாகவே உள்ளது. முறையாகச் சந்தைப்படுத்துவதற்குரிய வசதிகளை அரசாங்கம் ஏற்படுத்தியும் இவற்றை உற்பத்தி செய்வதில் விவசாயிகள் ஆர்வம் கொள்வர்.

கடல்வியரம்:

இப்பகுதி விவசாயிகளும் தாட்டின் ஏனைய பகுதி விவசாயிகளும்போன்று பொதுவாக வறியவர்களாகவே உள்ளனர். விவசாய அபிவிருத்திக்கு முதல் இன்றியமையாததாகும். முதல் இன்மைவால் உள்நீடு குறைதலும், அதற்கும் உற்பத்தி குறைதலும், அதனால் வருமானம் குறைதலும், இவ்வருமானக் குறைவிற்கும் மேலிப்புக் குறைதலும், அதனால் முதல் இன்மையும் வருமானமேட்ட திகழவுகளாக இலங்கைிடம் செயற்படுகின்றன. கிராமங்களில் வருமானதார் வருமானக்களான காரணமேன்ற கூற்றுப் பொருத்தமாகவே உள்ளது. இவற்றின் உணர்ந்த அரசு 1947 இல் இருந்து விவசாயிகளுக்குக் கடன் வழங்கும் முயற்சியை மேற்கொண்டு வருகின்றது. இம்முயற்சி பல்வேறு மாறுதல்க்குட்பட்டுவந்து 1967 இல் குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சியைக் கண்டது. இவ்வாண்டுகளுக்குத் தேர்வு மக்கள் வங்கி கூட்டுறவுச் சங்கக் கள்முயற்சி விவசாயிகளுக்குக் கடன் வழங்கத் தொடங்கிற்று. 1973 இல் விவசாயிகளுக்குத் தேவையான சகலவித கடன்களையும் கூட்டுறவுக் கிராம வங்கிகள்களும், விவசாய விலைக்கக் கட்டிடங்களில் திறுவப்பட்ட இலங்கை வங்கிக் கிளைகள்களும் வழங்குவதற்கு வளைசெய்யும் பரந்த தளவிளான கடன்நிட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இவ்வாறான கடன் நிட்டங்கள்களும் இப்பகுதி விவசாயிகள் பயன்பெற்றிருந்தனர். இங்கு தெற்கெங்கப் பகுதிகளில் 60 வீதமான விவசாயிகள் ப. தோ. கூ. சங்கத் திடமிருந்து கடன் பெற்றிருந்தார்கள். திறுவனரிதிறந்த தளவிளிடமிருந்து 15 வீதத்தினர் கடன்பெற்றிருந்தனர். 10 வீதமான விவசாயிகள் எல்லிதக் கடன்களையழித்தவர்களாகக் காணப்பட்டனர்.

சங்கத்திடமிருந்து கடன்பெற்றவர்களிற் பெரும்பான்மையானவர்களிடம் (80 வீதம்) கடன் மீளச் செலுத்தலென்றமேன்ற மனப்பாங்கு காணப்படவில்லை. கடன்களும் அரசு அளிக்கும் ஒருவகை மானியம் போன்றே பயன்பண்ணினர். கடனை இறுக்காது விடும், ஆசியே கடன் வழங்கப்படுதல், அதனால் அடுத்த போகத்திறந்த முதல் இன்றி அல்லற்படல் என்பன விவசாயிகள் வாழ்வில் கற்றுமட்ட திகழவுகளாக அமைந்துகொண்டிருக்கின்றன. கடன் வழங்கி விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிக்கவேண்டுமேன்ற தோக்கும், கடனை இறுக்காதோருக்கு மீண்டும் கடன் வழங்குவதில்லை என்ற அரசின் குறிக்கோளும் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்ட செயல்களாக மாறி விவசாய உற்பத்தியைப் பாதிக்கின்றன. கடன் வழங்கக் அதனை மீளப் பெறுதல் தோடர்பாக நாம் வழிமுறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன. குறைந்த விலைச்சம், பயிர் அழிவு காரணமாகக் கடன் இறுக்கமுடியாத விவசாயிகளுக்கு இரக்கம் காட்டுதல்வேண்டும், கடன் வழங்கும்போது அது உண்மையாக விவசாயச் செய்கையில் கடுப்பட்டவர்களுக்குத்தான் வழங்கப்படுகின்றதா என்பதைத் தக்கமுறையில் மேற்பார்வை செய்தல்வேண்டும், கடன், சந்தைப்படுத்துதல், காப்புறுதி என்பன ஒன்றுக்கொன்று இணைந்த

விதத்தில் செயற்பட்டால் கடனை மீளப் பெறுதல் ஓரளவு இயலுமாக அமைக்கும். கடனைத் திருப்பச் செலுத்தவேண்டும்; அதுவே எதிர்கால விவசாய அபிவிருத்திக்கு இன்றியமையாதது என்ற மனவுணர்வு விவசாயிகளிடம் வளர ஆவனசெய்தல் வேண்டும்.

விவசாய விரிவாக்க நடவடிக்கைகள்:

விவசாய விரிவாக்க செயலகங்களாகிய நிர்வாகமும், விவசாயிகளும் தொடர்புபடுத்தப்படுகின்றார்கள். இச்சேவையாளர்களை உள் அதிகாரிகள் என்றும் வெளி அதிகாரிகள் என்றும் வகைப்படுத்தலாம். மக்களால் நேரடி யாகத் தெரிவுசெய்யப்படும் ப. நேர. உ. சங்க உத்தியோகத்தர், பவீர்ச் செய்கைக் குழு உறுப்பினர் உள் அதிகாரிகளாவார். அரசாங்கம் தியமிக் கும் விவசாய விரிவாக்க சேவையாளர், விவசாயப் பயிற்சியாளர், நீர்ப் பாசன உத்தியோகத்தர், கிராமசேவையாளர், இட்ட-அதிகாரி என்போர் வெளி அதிகாரிகளாவார். இவர்களைப் பொதுவாக விவசாய விரிவாக்க சேவையாளர் என வழங்கலாம்.

இப்பகுதி விவசாயிகளில் 57 விதத்தினரும் ப. நேர. உ. சங்கத்தில் உறுப்பினராகவுள்ளனர். சங்க உறுப்பினர்களும் 67 விதத்தினரே சங்க நடவடிக்கைகளில் திருப்பி கொண்டிருந்தனர். விவசாய உற்பத்திக்குத் தேவை யான பொருட்களை உரிய தகுணத்தில் பெறுவதில்லாததை என்பதும் தெல் கொண்டவனவிற்போது கெடுபிடிகள் அதிகமாகவுள்ளதோடு பணம் தருவதில் காலதாமதம் ஏற்படுகின்றதென்பதும் விவசாயிகள் தெரிவித்த முக்கிய குறைகளாகும். பவீர்ச்செய்கைக் குழுவில் 67 விதத்தினர் அங்கத்தவம் வகிப்பினார்கள். அங்கத்தவர்களில் 33 விதத்தினர் குழுச் செயற்பாடுகளில் திருப்பி கொண்டிருந்தனர். அரசாங்க சேவையாளரின் பணியினால் தற்பயன் கிடைக்கின்றதென்பது 77 விதமானோரது அபிப்பிராயமாக இருந்தது. அரசாங்க அதிகாரிகள் விவசாயிகளுடன் நேரடியாகத் தொடர்புகொள்ள முயலாது உள் அதிகாரிகளுடாகவே தொடர்பு கொள்கின்றனர். கிராமக் களில் உள் அதிகார திறமையுடைய பணம் படைத்தோரின் ஆதிக்கம் மேலோங்கிக் காணப்படுகின்றது. விவசாயிகளின் சிலர் இச்சேவைகளில் அதிகப்படி தெரிவித்ததமைக்கு இதனை முக்கிய காரணமாகக் கூறலாம்.

சொத்து விபரம்:

விவசாயிகளது வாழ்க்கைத் தரத்தைச் சொத்து விபரங்கள் ஓரளவுக் கும் பிரதிபலிக்கின்றன. இப்பகுதி விவசாயிகளது வருமானக் குறைவுக்கேற்ப வாரமும் வசதிகளும், சொத்துக்களும் குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. இங்கு விவசாயிகளின் வீடுகளில் 65 விதவிடுகள் ஒளியால் வேயப்பட்ட மண்நுட்கைகளாகவே காணப்படுகின்றன. 43 விதவிடுகள் சிறிய கல்விடுகளாக உள்ளன.

விவசாய உபகரணங்களில் மண்வெட்டிகளைத் தவிர ஒளியை குறைந்தளவு விவசாயிகளிடமே காணப்படுகின்றன. பழைய கிராமங்களில் உழவு கலப்பையும், மாட்டுவண்டியும் 46 விதத்தினரிடம் காணப்பட்டன. இவை

ஒர் குடியேற்றத் திட்டங்களில் 10 வீதத்தினரே இயற்றிகள் கொண்டிருந்தனர். உழவு இயந்திரம் 12 வீதத்தினரிடமே சொந்தத்திற் காணப்பட்டது. மெட்டுநிலம் பயன்பாட்டிற்கு அவசியமான நீர் இன்றக்கும் இயந்திரத்தை 20 வீதத்தினர் கொண்டிருந்தனர். தெளிவுறான 25 வீதத்தினர் சொந்தமாக வைத்திருந்தனர். இப்பகுதிப் போக்குவரத்துக்குச் சாக்கினே அதில் பயன்படுத்தப்படுவதாக 60 வீதத்தினரிடம் இது சொந்தத்தில் காணப்பட்டது. கணிசமான வருமானம் பெறும் விவசாயிகளது விடுகளில் சுதயம் இயந்திரம் (32 வீதம்), வானொலி (44 வீதம்) என்பன காணப்பட்டன.

விவசாயிகள் விவசாய உபகரணங்களைச் சொந்தமாகக் கொண்டிருப்பது விவசாய அபிவிருத்திக்கும் பெரிதும் உதவும். எனவே உபகரணங்கள் நியாய விலையிலும் கடன் உதவியுறும் விவசாயிகளுக்கு வழங்க அரசு திறமைக்கள் உதவுதல் வேண்டும்.

போக்குவரத்தும் ஏனைய மக்கள் சேவை வசதிகளும்:

போக்குவரத்து வசதிகளும் மக்கள்சேவை வசதிகளும் பொருளாதார, சமூக அபிவிருத்திக்கும் பெரும்பங்காற்றப்படுவதாகும். இப்பிரதேசத்தில் இவ்வசதிகள் குறைவாகவே அமைந்துள்ளன. போக்குவரத்து இடர் திறந்ததாகவே உள்ளது. உள்ளே அமைந்துள்ள கிராமங்களுக்கான வீதிகள் சேறும் சாறும் திறந்தது. தூரத்த திணைநீர் காணப்படும் பாதங்கள், மதளுக்கைக் கொண்ட ஆபத்து திறந்த வீதிகளாகவே காணப்படுகின்றன. பல பகுதிகளுக்கு பஸ் சேவையே இவ்வாறுள்ளது. பல கிராமங்களுக்கு மழைகாலங்களில் உழவு இயந்திரத்தைத் தவிர ஏனைய வாகனங்கள் செல்லமுடியாததில் உள்ளது. குடியேற்றத் திட்டங்களிற்கிட திட்டமிடப்பட்டவாறு வீதிகள் அமைக்கப்படவில்லை. வீதிகளாக ஒதுக்கப்பட்ட நிலங்கள் அடாத்தாக ஆக்கிரமிக்கப்பட்டும் உள்ளன. வீதிப் போக்குவரத்து குறைவாக அமைப்பபெருமையால் வரலாற்றுப் பிரதேசத்தில் பல கிராமங்களும் குடியேற்றத் திட்டங்களும் அபிவிருத்தியுறாமல் உள்ளன.

ஏனைய மக்கள் சேவை வசதியான பாடசாலை, வைத்தியசாலை, தபால் கட்டுரை, சந்தை என்பனவும் இப்பகுதியில் குறிப்பிடும்படியாகச் சேவை வாதற்றவில்லை. தரமான கல்விவசதி, கலத்தியவசதி என்பனவற்றை நாடுமேயர் அண்மைப் தகரங்களுக்கே செல்லவேண்டியுள்ளது. இவ்வாறான வசதிகளின் திறவுகதானவே குறிப்பாகக் குடியேற்றத் திட்ட விவசாயிகள் தமது மனை, குழந்தைகளைப் பழைய கிராமங்களில் வசிக்கும்படி விட்டு வருகின்றனர். பழைய கிராமங்களின் தொடர்புகளைக் குறைத்து வரலாற்றுப் பிரதேசத்தைச் சொந்த இடமாகக் கொண்டு, அபிவிருத்தி செய்யும் மனம் பாதகு தன்மை குறைவில் வளராமலுக்கு இதுவும் காரணமாகும். போக்குவரத்து, மக்கள்சேவை வசதிகள் தொடர்பான குறைபாடுகள் விரைந்து களைப்படுத்தல் அபிவிருத்திக்கு இன்றியமையாததாகும்.

இப்பகுதிகளில் சனசமூக நிலையம், கிராம அபிவிருத்திச்சங்கம், இளைஞர் விவசாயக் கழகம் போன்ற அமைப்புகள் ஓரளவு தன்மை குறைவில்

இயக்குகின்றன. சமூகசேவை நிறுவனங்கள் வேலைபாற்ற இளைஞருக்கு வேலை வழங்கக்கூடிய வகையில் விவசாய, கைத்தொழில் திட்டங்களை ஆரம்பித்து நடத்துதல் நன்மைபலிக்கும். தேசிய இளைஞர்சேவை மன்றம், சர்வோதய இயக்கம், காத்திய இயக்கம் போன்றன இப்பின்புலத்தில் பகுதிகளில் சமூகசேவை அபிவிருத்தியில் அக்கறை செலுத்தவேண்டும்.

முடிவுரை:

வண்ணிப் பிரதேச விவசாயத்தில் ஏக்கருக்குரிய உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கும், விளைபண்டை அதிகரித்து உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கும் நிறைய வாய்ப்புகளை உள்னமை குறித்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. தீர்மானம் பற்றிக் குறைவையப் பூரணமாக நினைத்திக்க எழுது நாட்டின் அரசிய திட்டமான மகாவளித் திட்ட அபிவிருத்திக்குட்படும் நினைப்படிய வண்ணிப் பிரதேசத்தை ஏம் உள்ளடக்கக்கூடியதாக விளக்கிக்கப்படுதல் வேண்டும்.

வண்ணிப் பிரதேச விவசாய அபிவிருத்தி எதிர்போக்கும் பெளதிக, பண்பாட்டுத் தடைகள், இங்கு முன்வைக்கப்பட்ட ஆலோசனைகளைக் கருத்திற் கொண்டு முறையாகத் திட்டமிடப்பட்டு நீக்கப்படும்போது இப்பகுதி விவசாயம் துரிதமாக அபிவிருத்தியும், இவ்வபிவிருத்தி, உணவின் தன்மையை என்ற இயட்சியத்தை அடைய எழுது நாட்டின் இடம்பெற்றுவரும் மகமையப் புரட்சியின் வெற்றிக்குக் கணிசமான பங்களிப்பை ஆற்ற வேண்டி துணிவோம்.

உதாரணியங்கள்

(A) Books:

1. Arumugam, S., *Water Resources of Ceylon: Its Utilization and Development*. Colombo, Water Resources Board Publication, 1969.
2. Brehier, R. L., *Ancient Irrigation works in Ceylon*. Part I, II and III. Colombo, Government Record office, 1935.
3. Domros Mantred. *The Agroclimate of Ceylon*. Geological Research. Vol. 2.
4. Farmer, B. H. *Pioneer Peasant Colonization in Ceylon: A Study in Asian Agrarian Problem*. Oxford University Press, 1957.
5. Lewis, J. P., *Mammal of Vanni Districts of the Northern Provinces of Ceylon*. Colombo, 1966.
6. Marga Institute. *Youth, Land and Employment*, Colombo, 1974.
7. Pathmanathan, S., *The kingdom of Jaffna*. Part I (Circa AD 1250 - 1450). Colombo, 1978.
8. Ratnaweera, D. de S., *New Agricultural Settlement Schemes*. Colombo, The Colombo Apothecaries Company Limited, 1977.

(B) Thesis:

9. Balasundarampillai, P., *The Hierarchy of Central places in Northern Ceylon*. Ph. D. Thesis, University of Durham. 1975. (Unpublished).
10. Selvanayagam, S., *Problem of Economic Holdings in Peasant Agriculture in the Dry Zone of Ceylon*. Ph. D. Thesis, University of London, 1969, (Unpublished).

(C) Articles:

11. Farmer, B.H., "Colonization in the Dry Zone of Ceylon", *Journal of the Royal Society*. Vol. 100, June, 1952, pp. 547-564.
12. 'Problems of Land Use in the Dry Zone of Ceylon', *The Geographical Journal*. Vol. 120, Part I, 1954, pp. 21 - 33.

13. Fonseka, H. N. C. "The Agricultural Geography of the Karachchi-Iranamada Colony". *Journal of National Agricultural Society of Ceylon*. Vol. 4, 1967, pp. 51-68.

(D) Reports etc.

14. Agrarian Research and Training Institute (ARTI). *The Agrarian Situation Relating to paddy Cultivation in five Selected Districts of Sri Lanka*. Research Study Series, No. 6, Colombo, 1974.
15. Ellman, A. C. *Land Settlement in Sri Lanka 1840-1975: A Review of the Major writings in the Subject*. Research Study Series, 16, Colombo, ARTI, 1976.
16. Sri Lanka, Department of Census and Statistics. *Census of Ceylon 1971*. Vol. I, Part 9, 10 and 11. Colombo, 1977.
17. Department of Census and Statistics. *Census of Ceylon 1981*. Colombo, 1983.
18. Department of Census and Statistics. *Statistical Abstract of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka, 1977*. Colombo, The Government Publication Bureau, 1979.